

mesele

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Klinik Psikoloji Programı bültenidir.

Klinik Program
olarak yeni
döneme hazırız!

Merhaba...

Bugün yaşadığımız olayları neden böyle yaşıyoruz? Verdiğimiz reaksiyonları neden bu şekilde veriyoruz? Olaylardan veya verdiğimiz reaksiyonlardan şikayetlerimizin oluştuğu durumlarda gidişata etkili bir şekilde müdahale etmenin bir yolu, geçmişin iyi bir şekilde değerlendirilmesidir. Geçmiş nerede bulacağız? Bizim kültürümüzde nedense genelde geçmiş hatırlar, daha sonra bunu başkalarına anlatır ve arkasından anlattıklarımızın kulaktan kulağa yayılmasını bekleriz. Neden anlatmanın yanında yazı da yazmak, anlatmak kadar cazip gelmez bize? Bunun sebeplerine gireceğimize yazmaya girişelim ve geleceğimiz için bugünden yazılı bir geçmiş oluşturmaya başlayalım. Bizi etkileyen durumları ve onları nasıl yaşadığımızı bu bültende not düşelim. Eski sayılara baktığımızda zihnimizde geçmişimiz hakkında daha gerçekçi fikirler oluşsun ve bugünün neden böyle geçtiğini hiç olmazsa bir nebze aydınlatıp daha gerçekçi bir akademik hayat yaşayalım. İşte meselemiz bu diyerek Mesele'nin (*) ilk sayısına başlıyoruz.

Umuyoruz ki bir yıl içinde iki akademik dönemin notlarını iki sayıda bilimselliğin verdiği soğuklukla değil de duygularımızla da yazalım. Nuri Bilge Ceylan'ın çektiği bir filmin kamera arkası görüntülerinde dikkatimi çekmişti, oyuncu olarak seçilmiş bir köylü kendi evinin önünde boş boş otururken gene aynı köyden tanıdığı birinin bisikletiyle önünden geçişini seyreder ve biraz sonra bir başka oyuncu bisikletle geçen köylüyü aradığını her haliyle belli ederek evinin önünde oturan köylüye oradan bir bisikletlinin geçip geçmediğini sorar. Nuri Bilge Ceylan prova sırasında, gerçekten kendi evinin önünde oturan ve önünden gerçekten bisikletli bir tanıdığının geçtiği durum için, boş oturan köylüden bisikletliyi gördüğünü ve ne yöne gittiğini 2 cümleyle

anlatmasını ister. O güne kadar evinin önünde otururken belki bu basit durumu defalarca zaten yaşamış köylünün çok doğal bir ifadeyle rolünü oynayabileceğini düşünürüz ama provada iş beklendiği gibi gitmez. Defalarca aynı sahne çekilir ama köylü kamera karşısında bir türlü doğal bir ifade takınamaz. Akademik ortamda her ne kadar işimiz yazarak üretmekse de bizden duygularımızı da katarak, ya da böyle ifade etmeyeyim, sadece yaşadığımız gibi yazmamız istendiğinde çoğumuzun bu köylü gibi bocalayabileceğini tahmin edebiliriz herhalde. Kimimiz istese de duyguları yazamayacak, kimimiz abartacak, kimimiz yaşadığından farklı bir duyguyu yazacak ama ne olursa olsun yazdıkça biraz daha kendimiz olma şansımız artacak.

Mesele'ye hoş geldiniz.

(*) Önce Ayna koordinatörleri ve sonra yayın kurulu olarak aramızda yaptığımız toplantılarda bültenin bir ismi olsun dedik ve hevesle birçok öneride bulduk ancak uzunca bir zaman içimize sinen bir isim ortaya atamadık. Sonra, bir yazışma sırasında Derya "Mesele"yi önerdi ve huzursuzluğumuza o an bir nokta koydu. Meseleyi görsel hale Mustafa getirdi. Bize de bunları beğenmek düştü.

Prof. Dr. Faruk Gençöz

KÜNYE

• Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı Adına Sahibi:
Prof. Dr. Faruk Gençöz

• Haber Editörleri:
Deniz Okay
Mustafa Çevrim

• Yayın Kurulu:
B. Pınar Gökdemir Bulut
Derya Özbeğ Şimşek
Elif Ünal
Sinem Atmaca

• Tasarım:
Mustafa Çevrim

Sosyal Bilimler Enstitüsü'nün Yeni Müdürü Tülin Gençöz'ü Makamında Ziyaret Ettik...

Görev değişikliğinden, ülke gündemine ve yeni başlayan döneme kadar birçok konuda konuştuk.

Hocamıza yeni görevinde başarılar dileriz...

Görev değişiminiz hakkındaki duygu ve düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

Öncelikle duygusal taraftan başlayayım çünkü kendi yaşayış şeklim de böyle oldu. Bölümden ayrılmak bana çok zor geldi. Ben öğrencilerimle iletişimi çok severim. Bu teklifi ilk değerlendirdiğimde "Acaba kabul etsem mi?", "Öğrencilerle iletişimim ne olacak?", "Bölümümde çok mu kopmuş olacağım?" diye düşüncelerim oldu. Nitekim enstitü müdürlerinin ders verme yükümlülüğü yok; ama ben değil ders vermemek, yeni ders açayım diye bile düşünüyorum. Yapabilir miyim bilmiyorum. Hakikaten yeni görevimin ciddi bir yükü var, bu nedenle ilk önce öğrencilerimle olan ilişkimin nasıl etkileneceğini düşündüm. Lisans dersleri veremeyeceğim ama lisansüstü dersleri vermeye devam etmek istiyorum. Diğer taraftan görevde yükselmenin gurur verici bir tarafı var tabii ki. Atanmam oylamayla oldu ve oylamada oldukça yüksek bir oranda oy alarak bu göreve gelmiş oldum. Bu sonuç da benim için gurur verici oldu açıkçası. İş yükü anlamında 5 senedir bölüm başkanlığını devam ettiriyorum.

Çok farklı yönü olan bir iş olmayacağını tahmin ediyordum, ama yükü daha yoğun olacak. Yani bir bölüm idare ederken, 26 anabilim dalı idare etmek. Dolayısıyla öğrenmem gereken çok şey oldu ve olacak. Bunun dışında bölümdeki öğrencilerimizden söz ettim ama, arkadaşlarım da bu duruma dâhil tabii ki. Özellikle Bengi Hoca ile çok uzun süredir devam eden ve çok güzel paylaşımlarımız olan bir arkadaşlığım var. Bengi Hoca'dan, sekreterimiz Şaziye Hanım'dan ve diğer beraberlikten keyif aldığım arkadaşlarımdan fiziken birazcık daha uzakta olmuş oldum. Öğlen tatillerinde veya okulumuzun Birlikte Olalım gibi faaliyetlerinde özlediğim kişilerle buluşmaya çalışıyorum ama imkân oldukça tabii ki. Diğer taraftan, burada Bahar Hoca ile birlikte çalışmak benim için çok önemli bir destek oldu; burada da çok güzel bir ekibimiz var yani, bundan da çok memnunum.

Sosyal bilimler enstitüsü müdürlüğüne psikoloji bölümünden bir hocanın gelmesinin bölümümüze nasıl etkileri olabilir?

Bölümümüze çok farklı bir etkisi olmaz.

Benim kişiliğimden kaynaklanan bir şey bu. Bölüm başkanlığına deneyim. Bölüm başkanlığında da klinik programın avantajı olacak gibi düşünceler vardı, ama böyle bir ayrıcalık olmadı. Yani ben yöneticilik rolünün kişinin çalışma alanıyla eşleşmemesi gerektiğini, objektivitenin ve herkese eşit uzaklıkta durulmasının çok önemli olduğunu savunan bir yönetici oldum 5 sene boyunca. Bunu bölümde de gösterdim diye düşünüyorum. Burada da, aynı duruşumdan dolayı Psikoloji Bölümünün bir avantajı olmaz. Sadece bilgiye erişim anlamında bir kolaylık olabilir. Yani ek bilgi gelmesi daha kolay olabilir ya da oradan bana bir soru geldiğinde daha çabuk bir iletişim sağlanabilir. Yani iletişim kaynağı olarak bir kolaylık olabilir ama bunun haricinde bölümümüze bir avantajı olmayacaktır. Bir de beni tanıyan öğrenciler daha rahat buraya geliyorlar, odaya girip-çıkarken çekinmiyorlar yani.

Evet biz de bir dahakine daha rahat geleceğiz galiba, az önce kapının önündeki koltuklarda oturduk ama :)

Hah evet aynen öyle.

Şimdi birazcık daha farklı bir tarafa geçeceğiz sorularımızda. Bu son yıllarda yaşadığımız travmalara bir de en son bir darbe girişimi eklendi. Tüm bu süreç hem biz psikologları hem de diğer taraftan danışanları nasıl etkilemiş ve nasıl etkileyecek olabilir?

Biz ve danışanlar diye ayırmamıza hiç gerek yok. Türkiye’de bulunan veya yakınları bulunan herkes travmatik bir süreçten geçiyor. Ama ne kadarımız bilinç düzeyinde bunun farkında bilemiyorum. Yani bence 4’te 1’i falan bu travmanın farkında. Diğerleri bunu ya hallettiğini ya da o kadar etkilenmediğini düşünüyor. Aslında hepimiz bundan çok etkilendik. Bunun en büyük göstergelerinden birisi de, bir havai fişek atıldığında hepimizin ne oluyor diye irkilerek bakmamız. Ama gülebiliyoruz bunu yaparken, “hahaha bunu bomba zannettim” diyoruz. Bu da bir savunma şekli aslında. Dolayısıyla hepimiz bu travmayı yaşadık, bu yadsınamaz bir gerçek. Hele o gün Ankara’da olanlar çok daha net bir şekilde bunu yaşadı. Her travmatik yaşantıda olduğu gibi bu yaşadıklarımızın zaman zaman aklımıza gelmesi kadar normal bir şey yok. Ama bu o kadar rahatsız edici bir şey ki, aklımıza getirmemeye, unutmaya çalışıyoruz. Hani böyle bir 15 Temmuz’u arkada bırakmayı tercih ediyoruz. Hâlbuki bu yaşadıklarımızla yüzleşmemiz lazım. Sağlıklı yüzleşme nasıl olur? Sayı ve süre önemli burada. Yani ben günde 10 kere bununla yüzleşiyorsam bu sayı biraz fazla. Bir kere yüzleşip 2 saat bu düşünceden kendimi kurtaramıyorsam bu süre de fazla. Ama 15 Temmuz’dan beri, 15 Temmuz bir iki kere aklıma geldiyse bu daha da problemlidir. Dolayısıyla burada biraz neyle karşı karşıya olduğumuzu, gücümüzün ve zayıflıklarımızın ne olduğunu bilmemiz lazım. Zayıflıklarımız da var tabii ki, bu süreç nasıl idare edilecek hiçbirimiz bilmiyoruz. Hem güvendiğimiz hukuki bir sistem yok hem de devam eden tutarlı bir politika yok diyeyim. Daha açık söylemeyeyim. Dolayısıyla hem çok olumsuz bir şey yaşadık hem de ileriye yönelik “neyse kurtulduk, bundan sonra da böyle bir şey yaşamamıza fırsat

verilmez” rahatlığını birçoğumuzun yaşadığını zannetmiyorum. Demin dediğim gibi bunu dile getirmiyor olmamız da önemli bir sorun aslında. Ama bunu çok sık dile getiriyor olmamız da farklı bir sorun olur. Birinde kendi yaşantılarımıza, üzerimizdeki etkilerine ve duygularımıza karşı kapalı olmamızın, bunlarla yüzleşmekten kaçışımızın; diğerinde yüksek kaygı düzeyimizin altında yatan hassasiyetlerimizin ele alınması gerekir aslında.

Danışanlarla çalışırken o demin söylediğim süre ve sayıya önem vermemiz lazım. Kişiler bu yaşananları hatırlayıp, duygularını dile getiriyorsa bu gayet gerçekçi bir bakış, yüzleşiş bence, buna fırsat vermemiz ve normalleştirmemiz gerekir. Biz de bunu yaşıyoruz. Ama bu yaşadıklarından dolayı devam ettirmekte olduğu görevlerini tamamen bırakıyor ya da zevklerinden tamamen vazgeçiyorsa, bu bir problem olur, bunu ele almamız gerekir. Öte yandan, dediğim gibi travmatik olaylar yaşadık ve gelecekte endişelerimiz var, ben bunu gerçekçi buluyorum.

Peki, bu dönem ilk defa ODTÜ klinik psikoloji programıyla tanışacak olan öğrencilere acaba ne söylemek istersiniz?

Yüksek lisanstan başlayayım, çünkü yüksek lisans derecesi bizden olmayan doktora öğrencilerimiz için daha zorlu bir süreç olduğunu düşünüyorum. Öncelikle hepsi hoş gelmişler. Tebrik ederim. Türkiye’de, hatta bence artık uluslararası düzeyde, teorik ve pratiği bir arada bu yoğunlukta ele alan nadir klinik psikoloji programlarından birindeler. Araştırmaya yönelik kuvvetimiz zaten tüm alt dallarda da görüldüğü gibi aşikâr. Teorik derslere verdiğimiz önem de ortada. Biz bunun yanına çok kuvvetli bir şekilde pratikteki uygulamayı, alan uygulamasını eklemiş bulunuyoruz. Bugüne kadar diğer üniversitelerde veya çok yakın bir geçmişe kadar bizde alan çalışmaları nasıldı hatırlatayım. Herhangi bir hastaneye gidip, orada “koridor kokusu almanız yeterli”

dediğimiz uzunca bir dönem var. Hatta bir zamanlar öğrencilerimiz psikiyatri hastalarıyla tavla oynarlardı, kâğıt oynarlardı, resim çizerlerdi beraber. Bu tip faaliyetlere katılmak süreci tanımanız için bir fırsat derdik ve 14 hafta böyle bir şeye maruz bırakırdık öğrencilerimizi, çünkü imkânlarımız ancak buna elverirdi. Bunun da bir kazanç olduğunu düşünebiliriz aslında, ama 1 saatlik tecrübe yeterli olacaktır böyle bir kazanç için; ama haftada 1.5 günden 14 hafta sürecek böyle bir stajın pek bir kazancı olmuyordu tabii ki. Zamanla bu durum karşı taraf için de eziyet oluyordu, bizim öğrencilerimiz için de büyük bir vakit kaybıydı. Şimdi devam ettirdiğimiz yeni sistemde, kendi kliniğimiz var ve öğrencilerimizin oldukça yoğun bir alan uygulaması yapma imkânları var. Bu uygulamalar ve öğrencilerimizin yürütülen sistemin her aşamasında aktif rol alıyor olmaları onlarda bir kaygı da uyandırıyor. Bu benim çok hoşuma gidiyor açıkçası. Bu, işi ciddiye aldıklarını gösteriyor. Bu uygulamaları yaparken bir doktora öğrencisinden süpervizyon almaları, yani bu süreçten çok yeni geçmiş birisinden süpervizyon almaları... Onları süpervizörleri olarak benimsemeleri ve onlardan bir şeyler öğrenmeye çalışmaları... Bunlar kişilik gelişimi, rollerin tanımı, farklı rollerle barışık olmak, bu roller devam ederken uygun mesafeyi koruyarak o beraberliği ve arkadaşlığı sürdürülebilmek anlamlarında çok değerli kazanımlar. Eğer doktora eğitimci boyunca da bizimle beraber olmaya devam ederlerse, yani başarılı olurlarsa ve onlar da arzu ederlerse en sonunda ilerleyip kendilerine birşeyler öğreten, onlara destek veren kişinin rolünü alacaklar, yani süpervizör konumuna gelecekler. Böylece; hem kendileri de o rolü tecrübe edecekler hem de sistemi destekliyor olacaklar. Burada sistemin devamını da sağlayan, çok değerli ve önemli ikili bir kazanç var. Bu benim çok hoşuma gidiyor. Yani ben bir eğitimci alırken bu eğitimi aldığım sistemime bir hizmet de veriyorum. Dolayısıyla yüksek lisans öğrencilerimiz bu meşakkatli yolun başındalar. Bu çok değerli ve güzel bir süreç...

Doktora eğitimlerinde ilk kez bizim programımıza giren öğrencilerimiz için süreç biraz daha zorlayıcı diyebilirim. Çünkü bizim programdaki yüksek lisans öğrencilerimiz en az 100 seanslık bir tecrübeye sahip oluyorlar, hem de farklı kişilerden süpervizyon alarak 100 seansı dolduruyorlar, bu çok iddialı bir rakam. Dolayısıyla bizim yüksek lisans programımızdan doktora geçmiş olan öğrencilerimizin böylesine bir tecrübesi varken, yeni gelen öğrencilerimizin çok daha az tecrübesi oluyor genellikle. Bu nedenle yeni gelen öğrencilerimiz tabii ki kaygılı oluyorlar ve çok haklılar. Kaygılanmasınlar diyemeyeceğim. Bu fark süreç içinde gözleniyor da zaten. Gelişme hızları onların motivasyonlarına, verdikleri emeğe, ciddiyetlerine ve kendi kişilik gelişimlerini nasıl bir hızla yaptıklarına bağlı oluyor. Bu yolu çok daha hızlı yürümeleri gerekiyor. Yüksek lisansını bizim programdan alanlar, sistemin önemli bir basamağından geçmiş oluyor, bu süreçte çok tökezleyebiliyorlar, çok zorlanıyorlar ama hem kendilerini tanımak hem de bilgi-becerilerini geliştirmek anlamında çok önemli kazanımları oluyor. Bu kişilik gelişimi dediğim şey zaten. Ama bunu yüksek lisans öğrencilerimiz 1.5-2 senede yaparken, doktora eğitimi için ilk kez programımıza gelen öğrencilerimizin çok daha kısa sürece bu yolu kat etmelerini bekliyoruz, bu onları biraz zorluyor tabii ki.

O zaman son sorumuza geçiyoruz. Yeni dönemimiz için programımıza nasıl bir tavsiye veya mesaj vermek

istersiniz? Hepimize, buradan oraya bir mesaj olarak diyelim..

Yani bence sadece programa demeyeyim, hayata bakışta bunun bir prensip olması lazım. Alabildiğim, yararlanabildiğim ölçüde fırsatlardan yararlanayım ama fırsat tanıyabiliyor düzeye geldiğim zaman da mümkün olduğu kadar ben de sistemi besleyeyim, yani beslediğim sistemi besleyeyim. Bu felsefede olduğumuz sürece hem kendi içimizdeki paylaşımımız çok yapıcı ve verici olacaktır hem de motivasyonumuz çok artacaktır. Sanırım buradaki en önemli açılım da açık ve dürüst iletişim olacaktır. Düşüncelerimizi, tercihlerimizi, arzularımızı, duygularımızı uygun dille, uygun bir şekilde paylaşabiliyor olmamız lazım. Bunun topluluk içinde de, bu topluluk tabii bizim program içi grubumuz, paylaşılmasından rahatsız olmamız lazım. Dolayısıyla eleştiri diye bir kavramın aramızda kalmaması gerekiyor. Bunun geri bildirim olması gerekiyor, hem veren için hem de alan için; ama doğrudan bir iletişimle dolaylı değil. Böyle bir sistemi oturtabilmemiz gerekiyor. Buna birazcık daha yakın olduğumuz seneler vardı ama geçen senelerde biraz uzaklaştık gibi geliyor. Bu uzaklaşmanın neden olduğunu da çok iyi analiz etmeliyiz ki böyle bir sürece bir daha fırsat tanınmasın. Umarım yeniden bu noktaya yaklaşırız, bu konuda umutluyum doğrusu. Bunu yakalayabilirsek çok farklı bir ortamı, yani tam klinik ortamı yakalamış olacağımızı düşünüyorum.

Klinikte Teknolojik Devrim: Ayna Online Randevu Sistemi

AYNA Klinik Psikoloji Destek Ünitesi'nin bu sene uygulamaya başlayacağı online randevu sistemini, projenin mimarlarından Arş. Gör. Kutlu Kağan Türkarlan sizler için anlattı.

“AYNA Online Randevu Sistemi; AYNA Klinik Psikoloji Destek Ünitesi ve ODTÜ Psikoloji Bölümü’nde gerçekleştirilen psikoterapi seanslarının randevularının, terapistler tarafından ayarlanmasına imkân sağlayan internet tabanlı bir randevu sistemidir. Bu tarz bir randevu sistemine geçilmesinin çeşitli avantajları vardır. Öncelikle sekreterlerin üzerindeki yoğun iş yükünün bir kısmının, terapistlere kaydırmasına imkân sağlamaktadır. Terapistlerin, kendi danışanlarıyla olan randevularının ayarlanmasında sorumluluk almalarına ve daha aktif rol oynamalarına izin vermektedir. Randevu kayıt sisteminin dijital ortama aktarılmasını ve internet üzerinden takibini mümkün kılmaktadır.

Randevu sisteminin, bilgisayar ve mobil cihazlardan ulaşılabilen basit bir ara yüzü vardır. Kullanıcılar sisteme sekreterler tarafından oluşturulan ve kendilerine bildirilen kullanıcı adı ve şifre bilgileri ile giriş yaparlar. Almak istedikleri randevuyu belirledikten sonra, sistem yaptıkları randevu rezervasyonu onay amacıyla sekreterlere e-posta yolu ile bildirilir. Sekreterler randevu onayını gerçekleştirdikten ve danışanları randevu detay bildirimini sağlanması için randevuya ekledikten sonra, randevu detayları taraflara e-posta yoluyla otomatik olarak gönderilir.”

Hocamızı yakalamışken biz de bir 'selfie' çekinelim dedik :)

A Warli painting, Jivya Soma Mashe

“Psikanalitik Yönelim”

Merhaba,
Bölümümüzde klinik psikolojide lisansüstü programlar 1985’de yüksek lisans, 2001’de doktora programının açılması ve 2002’de AYNA (*) Klinik Psikoloji Destek Ünitesinin kurulması ile zamanımıza kadar kesintisiz sürdürülmüştür. Başlangıçta yüksek lisans öğrencilerinin sadece dış stajlarla uzman tecrübesi kazanabildiği programımız 2011 yılından itibaren AYNA’nın yüksek lisans öğrencilerine açılması ve süpervizyon vermeye yeterli doktora öğrencilerinin yüksek lisans öğrencilerine süpervizyon vermeleriyle farklı bir dönüm noktası yaşamıştır. Böylelikle hem yüksek lisansta psikoterapi tecrübesi elde edebilmiş uzmanlar yetiştirmeye hem de doktorada süpervizyon verme tecrübesi elde etmiş mezunlar vermeye başladık. Programda bu yapısal değişiklikler yaşanırken 2011 yılında AYNA Psikanaliz Akşamları toplantılarıyla yeni bir eğilim kendini göstermeye başlamıştı. Bu toplantılara

önemli sayıda öğrencinin katılımıyla 2011’e kadar genelde bilişsel-davranışçı yaklaşımla karakterize programımız içinde psikanaliz de ağırlık kazanmaya başladı. Bu ağırlık başlangıçta vaka sunumlarında öğrencilerin psikopatoloji formülasyonlarında ilk defa psikanalitik terimleri kullanmasıyla somutlaşmıştı. Bu eğilim zamanımıza doğru tez çalışmalarında psikanalitik konuların niteliksel yöntemlerle çalışılması, yeterlilik sınavlarında hazırlanan makalelerin psikanalitik içerikli olması, AYNA Dergide basılan makalelerde vaka tartışmalarının psikanalitik teoriler üzerinden yapılması, AYNA stajlarında analitik yönelimli psikoterapi uygulamalarının yapılması, analitik yönelimli süpervizyon verilmesi, lisans ve lisansüstü seviyelerde psikanalitik oryantasyonlu yeni derslerin açılması ile devam etmekte. Önemli sayıda öğrencinin araştırmalarında, psikoterapi uygulamalarında ve verdikleri süpervizyonda psikanalitik yönelime girmesi, sonunda klinik

psikoloji lisansüstü eğitiminde bir Psikanalitik Track (Psikanalitik Yönelim) (**) oluşturulmasını da getirdi. Böylelikle zaman içinde belirginleşen eğilime bir isim de koymuş olduk. İçinde bulunduğumuz dönem başında Psikanalitik Yönelim’e başvuru yapan öğrencilerden 3’ü yüksek lisansa kabul aldı. Bakalım bu Yönelim ileride bizi nerelere taşıyacak? Merakla takipteyiz.

Aşağıda Psikanalitik Yönelim’e başvurma koşulları ve programların nasıl devam ettirileceğine dair açıklamalar bulunmaktadır:

1. Bir adayın Psikanalitik Yönelim’e başvurabilmesi için Sosyal Bilimler Enstitüsüne aşağıdaki kriterleri geçebildiğini belgeleyebilmesi gerekir:
 - i. Çok iyi derecede Türkçe anlayabilmek ve konuşabilmek
 - ii. Lisans programını Psikoloji alanında bitirmiş olmak
 - iii. İngilizce dil sınavından (ODTÜ-İYS)

75 veya üzeri not almış olmak

iv. ALES sınavından EA75 veya üzeri not almış olmak.

2. Enstitüye durumunu belgeleyebilecek niteliklere sahip adaylar başvuru öncesinde Psikanalitik Yönelim içinde ders veren öğretim üyelerinden (***) birlikte çalışmak istedikleri birini seçerek bu öğretim üyesinden mülakat için randevu talep ederler. Adaylar bu mülakat sırasında psikanalize olan ilgilerini fikir ve davranışlarıyla ortaya koyarlar. Bu açıdan adayların dikkat etmesi gereken en önemli konular şunlardır:

- i. adayın kendi analiz/terapisiyle ilgili bir plana angaje olup olmadığı
- ii. neden psikanalitik yönelimli bir klinik psikolog olmak istediği
- iii. adayın katıldığı psikanaliz konulu toplantılar, projeler (çeviri, film analizi, araştırma gibi) olup olmadığı

3. Mülakat sırasında adayın neden psikanalitik yönelimli bir klinik psikolog olmak istediği ile ilgili yazacağı bir niyet mektubu ve kendisini tanıyan ve psikanalizle ilgili uzmanlardan alabileceği tavsiye mektupları öğretim üyesine teslim edilir.

Yapılan bu mülakatın ardından aday öğrenciler Sosyal Bilimler Enstitüsüne resmi başvurularını yaparlar

4. Program mezuniyeti sonunda verilecek yüksek lisans veya doktora diplomalarında psikanalizle ilgili herhangi bir ibare bulunmaz. Diplomalara sadece Psikoloji alanında alınan M.S ve Ph.D derecelerini belgeler.

5. Belli bir dönemde Psikanalitik Yönelim için açılacak kontenjanın miktarını

i. öğretim üyelerinin sınırlandırılmış mevcut tez öğrencisi sayısı ve ii. Bölümün o dönem ihtiyaç duyduğu öğrenci sayısı/öğretim üyesi sayısı belirler. Bu faktörler dolayısıyla Psikanalitik Yönelime kabul edilebilecek öğrenci kontenjanı yıldan yıla değişken olacaktır.

6. Yüksek lisans öğrencileri

- i. Eğitimleri boyunca kendi analizlerine devam ederler
- ii. Lacanian Psychoanalysis: Basic Concepts, Adult Psychopathology: Psychodynamic Approach ve Dynamic Psychotherapy derslerini alırlar
- iii. Tez konularını psikanalitik kavramlar çerçevesinde niteliksel metod kullanarak oluştururlar
- iv. Tez bitirme jürilerinde Bölüm dışından katılacak bir üyenin psikanaliz alanında faaliyet gösteriyor olması beklenmektedir

v. 3 staj döneminde toplam 120 seans süpervizyon altında analitik yönelimli terapi uygulaması yaparlar

7. Doktora öğrencileri

- i. Eğitimleri boyunca kendi analizlerine devam ederler
- ii. yüksek lisansta tanımlanmış zorunlu derslerden almadıklarını tamamlarlar. Bu dersler haricinde Emotions in Psychopathology ve Psychotherapy Supervision derslerini alırlar
- iii. Tez konularını psikanalitik kavramlar çerçevesinde niteliksel metod kullanarak oluştururlar
- iv. Tez bitirme jürilerinde Bölüm dışından katılacak en az bir üyenin psikanaliz alanında faaliyet gösteriyor olması beklenmektedir

v. 2 staj döneminde toplam 150 seans süpervizyon altında analitik yönelimli terapi uygulaması yaparlar

vi. 2 staj döneminde toplam 28 hafta 140 psikoterapi oturumuna süpervizyon verirler.

(*) Psikoloji Bölümünün tüm alt dallarının projelerini tek bir çatı altında yürütülebilmesi için Uygulama, Araştırma ve Eğitim Merkezi (UYAREM) 2001 yılında kurulmuş ancak bu merkeze bağlı olarak sadece Klinik Psikoloji Ünitesi (KPÜ) teşkilatlanmış, diğer alt dallar projelerini bu merkezden bağımsız yürütmüşlerdir. Bu eğilim zamanımıza kadar da sürdüğünden kurulan klinik merkezin (KPÜ) ismi yerine, başlangıçta, yanlış bir şekilde UYAREM ismi kullanılmıştır. 2011 de lisansüstü öğrenciler 50'ye yakın isim önerisinde bulunmuş ve bunların içinden "AYNA"yı seçmişlerdir.

(**)25 Mart 2016 Klinik Psikoloji Öğretim Üyeleri toplantısı kararı.

(***) Psikanalitik Yönelimde şu an için faal öğretim üyeleri Prof. Dr. Faruk Gençöz ve Prof. Dr. Tülin Gençöz'dür.

Takıma Yeni Katılanlar Kendilerini Bizler İçin Tanıttılar...

Aylin Özkan:

Hayatımın ilk 18 yılını kesinti olmaksızın doğduğum şehir Amasya'da geçirdikten sonra şimdi de kendimi uzun yıllar Ankara'ya adanmış olmalıyım ki klinik psikoloji eğitimim için burada kalmayı tercih ettim. Kışları soğuk, zaman zaman bir hayli sevimsiz başkentten hafta sonları kaçamaklarımı artık iki defa düşünmem gereken yoğun bir döneme başladığımı hissediyorum. Klinik çerçeveye dâhil olduğum bu ilk zamanlar, Psikanaliz ve Lacan'a dair merakımın da perçinlendiği zamanlar. Tüm bunların içinde kaybolup gitmeden, bir an önce havuzun açılmasını temenni ederek yüzmeye devam etme niyetindeyim. Zorlu, bol gözü yaşlı, bir o kadar da heyecanlı geçeceğini tahmin ettiğim bu süreçte, bol paylaşımlı zamanlardan bana kalanları da yaptığım resimlere aktarmak var hayalimde. Çabalar kendimi anlama yolunda, yol istediğim güzergâhta...

Beril Kumpasoğlu:

İzmir Altmışıncı Yıl Anadolu Lisesi'nden mezun olduktan sonra, 2011 yılında ODTÜ Psikoloji Bölümü'ne başladım. Öğrenimim esnasında, ODTÜ Yaşam Boyu Gelişim Laboratuvarı'nda ve İlişki Araştırmaları Laboratuvarı'nda, Yard.

Doç. Dr. Emre Selçuk gözetiminde araştırma asistanı olarak görev aldım. Son senemde ise Prof. Dr. A. Nuray Karancı gözetiminde Ankara Şizofreni Derneği'nde çalıştım. Psikoloji, birçok sosyal alanla iç içe olduğundan edebiyat dâhil pek çok sosyal alanda okuma yapmayı; bu alanlarda da kendimi geliştirmeyi oldukça önemli buluyorum. Bu nedenle bölümümün yanı sıra, hem kişisel ilgi alanım hem de mesleki gelişimim açısından önemli olarak nitelendirdiğim Felsefe Tarihi üzerine yan dal eğitimi aldım. Bu esnada özellikle Varoluşçu Felsefe ve Varoluşçu Psikoloji üzerine yoğunlaştım.

Eğitimim dışında, ODTÜ Bilim Kurgu ve Fantezi Topluluğu'nda bir süre yöneticilik yaptım ve alt kültüre dair çeşitli organizasyonlar düzenledim. Ayrıca Amatör Yazarlar Topluluğu'nda bulundum. İlgi alanım olarak edebiyat ile sinema üzerine okumalar yapıyorum ve bir arşiv oluşturmaya çalışıyorum. Aynı zamanda düzenli olarak devlet tiyatrosu ve opera oyunlarını takip ediyorum. Şu anda ise, artan terör olayları nedeniyle yoğunlaştığım toplumsal travma alanında çalışmak üzere, Prof. Dr. A. Nuray Karancı ile Klinik Psikoloji Programı'na başladım.

Berkay Köse:

2016 yılında ODTÜ Psikoloji Bölümü'nden mezun oldum. İlk stajımı gönüllü olarak Nazilli İlk Yorum Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi'nde yaptım. Bu staj boyunca otistik, Down sendromlu, zihinsel geriliği olan ya da fiziksel engelli çocukları gözlemleme, onlarla konuşma fırsatı elde ettim ve onların özel eğitimi hakkında bilgi edindim. Zorunlu stajımı ise Nazilli Devlet Hastanesi'nde yaptım. Burada ise danışanların ön görüşmelerine katıldım ve psikolojik testlerin analizinde gözlemci olarak bulundum. Bu süreçte, duygu durum ve anksiyete bozukluklarının belirtilerini yakından gözlemleme şansı buldum. Üniversite hayatım boyunca ders dışında da aktivitelerde bulundum. Yaşamartı Kişisel Gelişim ve ODTÜ Verimlilik Topluluğu'nun seminerlerine katıldım. Hobi olarak farkındalık çalışmaları ve egzersizleri yapmaktayım. Depresyon ve anksiyete gibi sıkıntıları anlama ve çözme isteğimle, büyük merak ve araştırmaktan büyük zevk duyduğum farkındalık kavramını araştırma konumunda birleştirmek üzere, Doç. Dr. Özlem Bozo'nun öğrencisi olarak ODTÜ Klinik Psikoloji Programı'nda yüksek lisansima başlayacağım.

Dilara Hasdemir:

İzmir Karşıyaka Lisesi'nden mezun olduktan sonra ODTÜ Psikoloji Bölümü'nü kazandım. Lisans öğrenimim boyunca akademik hayatımı sosyal aktivitelerle ve alan çalışmalarıyla beslemeye çalıştım. ODTÜ Müzikal Topluluğu'nda ve yine bu topluluktan arkadaşlarımla oluşturduğumuz "Bilader" adlı grupta bas gitaristlik yaptım. "Jazzberry Tunes Acapella" korosunda alto vokal olarak yer aldım. Gelişim psikolojisi projelerinde bebek ve ergenlerle çalışırken zorunlu stajımı yaptığım Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde ve Prof. Dr. A. Nuray Karancı'nın alan dersi kapsamında ise yetişkinlerle çalışma fırsatı buldum. Soma faciası sonrası gönüllü asistanlık yaptığım EMDR Derneği'ne bağlı psikolog ekipleriyle gittiğim alan çalışması sonrası travma alanına olan ilgim arttı. Travma sonrası stres ve büyüme konularında çalışmalar yapmak üzere, Prof. Dr. A. Nuray Karancı'nın öğrencisi olarak yüksek lisansıma ODTÜ Klinik Psikoloji Programı'nda devam edeceğim.

Dolunay Cemre Durmuş:

2011'de başladığım ODTÜ Psikoloji Bölümü'nden 2016 yılında mezun oldum. Zorunlu stajımı Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi AMATEM'de tamamladım. Yaptığım staj süresince merkeze gelen alkol veya madde bağımlısı bireylerin ve bu bireylerin ailelerinin yaşadığı deneyimleri ayrıntılı biçimde gözlemlene fırsatım oldu. Bunun haricinde lisans sürecimin bir döneminde bir proje kapsamında otizmlili bireylerle ve bir alan dersi kapsamında şizofreni hastası bireylerle bire bir çalışma imkânı buldum. Tüm bunlar klinik psikolojide akademik kariyerime devam etme konusundaki fikirlerimi netleştiren deneyimler oldu. Akademik faaliyetlerin yanı sıra ODTÜ'nün bünyesinde barındırdığı sosyal ve kültürel olanaklardan da faydalandım. Kadın basketbol, korfbol takımlarında ve Türk Halk Bilimi Topluluğu, Dağcılık ve Kış Sporları Topluluğu, Psikoloji Topluluğu gibi topluluklarda yer aldım. Türk Halk Bilimi

topluluğu bünyesinde 2015 yılında "Toplumsal Cinsiyet ve Halk Kültürü" Sempozyumu Düzenleme Kurulu'nda bulundum.

Özellikle kanser gibi sağlıklı ilgili travmatik deneyimlerle ortaya çıkan stres, kaygı, ümitsizlik gibi olumsuz değişkenlerin azaltılmasında izlenebilecek yöntemler; Doç. Dr. Özlem Bozo danışmanlığında yüksek lisans eğitimimde çalışmak istediğim temel konular.

Kutay Saçak:

Herkese merhabalar! Adım Kutay, 23 yaşındayım. Geçen yaz, bir parçası olmaktan her zaman gurur duyduğum okulumun Psikoloji Bölümü'nden mezun olmuş bir ODTÜ'lüyüm. Küçüklüğümü, pek çok memur çocuğu gibi ülkenin çok farklı yerlerindeki il ve ilçelerde geçirdim. Kendimden genel olarak doğayı seven bir insan olarak söz edebilirim. Hayvanlarla aram iyidir. Çok insan canlısı sarman bir kedim var. 6 yaşından beri yaptığım kayak sporuna da hala imkân buldukça zaman ayırıyorum. Değişik yörelere ve kültürlerle ait yemekler tatmaktan çok hoşlanırım. Bunun yanında hayal kurmak ve bir hayal veya beceri ürünü olarak ortaya bir üretim çıkarabilmekten büyük keyif alırım. Bu bazen bir metin çevirisi, bazen yeni bir fikir, bazen ise elle tutulur somut bir ürün olabilir. İleride kovalamak istediğim akademik kariyerin de bu anlamda bana güzel fırsatlar sunacağını umuyorum. Yüksek lisans programına kabul aldığım gün, artık klinik psikologlardan oluşan büyük bir ekibin de bir parçası olduğumu öğrendim. Bu oldukça heyecan verici. Daha şimdiden ilerisi için bu ekiple birlikte yapabileceklerimi düşünmek hoşuma gidiyor. Bu bölümde ve ekipte olmaktan büyük mutluluk duyuyor, hepimize keyifli okumalar diliyorum.

Neli Gagaa Öztürk:

1991 yılında Tiflis, Gürcistan'da doğdum. 4 yaşına girdiğimde artık ailemle beraber Ankara'ya taşınmıştık. İlköğretimimi Bilkent Müzik Hazırlık İlköğretim Okulu'nda, ortaöğretimimi ise aynı kurumun lisesinde

tamamladım. Bu süre zarfında yurtiçi ve yurtdışı birçok konser ve ustalık sınıfı içerisinde yer aldım. Ardından, lisans eğitimi için Bilkent Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Piyano Bölümü'ne girdikten sonra bölüm değiştirip aynı üniversitenin Psikoloji Bölümü'ne geçiş yaptım. Aradığımı Bilkent'te bulamadığımı fark edince üniversiteyi bıraktım. Hangi bölüm ve üniversitede olmak istediğime karar vermek bir senemi aldı ve son durağım ODTÜ Psikoloji Bölümü oldu. Lisans eğitimime sosyoloji bölümünü de eklemek istedim ve çift ana dal yapmaya karar verdim.

Yapmayı sevdiğim başlıca şeyler arasında piyano çalmak, klasik müzik dinlemek, uzun doğa yürüyüşleri yapmak, film izlemek, seyahat etmek ve kitap okumak var. Bunların ortak paydası nedir diye düşündüğümde aklıma hepsinin insan doğasına, arzularına, insanın öznelliğine dair ipuçları vermesi geliyor. Klinik psikolojiye, özellikle de psikanalize yönelmemin başlıca sebebi bu mutlak insan doğasının hem yalın hem de karmakarışık yapısını çözümleme yolunda olma isteğim. Bu doğrultuda ODTÜ gibi bir kurumun değerli klinik psikoloji kadrosuyla beraber olabilmek benim için bir kıvanç kaynağı.

Pelşin Ülgen:

Adım Pelşin Ülgen. Kendimi ilk tanıttığımda herkes ismimin anlamını sorar o yüzden onu da ekleyeyim: Kürtçede yeşil yaprak demek. İstanbul'da doğdum, büyüdüm. Liseyi Fatih Gelenbevi Anadolu Lisesi'nde okudum. Beşeri bilimlere her zaman ilgi duydum. Dolayısıyla lisenin ilk yıllarından itibaren üniversitede Psikoloji Bölümü'nü istediğime karar verdim, daha doğrusu ODTÜ Psikoloji. 5 yıllık lisans hayatım boyunca ODTÜ'nün her türlü güzelliğinden ve imkanından faydalandığımı düşünüyorum, hem sosyal hem de akademik açıdan. Yaptığım stajlardan, aldığım derslerden ve ilgi duyduğum alanların yavaş yavaş ortaya çıkmasından sonra yüksek lisansta klinik psikoloji istediğime karar verdim. Ve işte buradayım, herkese selamlar...

Selen Eltan:

Merhabalar! Ben Selen Eltan. ODTÜ Psikoloji Bölümü'nde lisansımı tamamladıktan sonra, bu sene yüksek lisans öğrencisi olarak klinik psikoloji alt dalına kabul edildim. 3.sınıfın yazında Hacettepe Üniversitesi Hastanesi'nin psikiyatri servisinde yaptığım staj ve 4.sınıfta şizofreni hastası bireylerle etkileşim içinde bulunduğum saha çalışması; klinik psikolojiye yönelmemdeki temel motivasyonlarımı oluşturdu. Hastalarla beraber olmaktan edindiğim tecrübelerin yanı sıra, bu deneyimlerin sağladığı iç görüyle kendimi keşfetmemdeki kapıların da aralandığını düşünüyorum. İlgili alanlarımın içinde spor, resim ve yemek yapmak var. Şu an çok aktif bir spor hayatım olmasa da voleybol, tenis ve pilatesle uğraştım. Liseden önce de uzun süre halk oyunları oynadım. Daha dışa dönük biri olmamı sağlayan ve grupça düşünüp hareket edebilme becerilerimi geliştiren halk oyunları tecrübemin, hayatımdaki en önemli taşlardan biri olduğunu söyleyebilirim.

Uzun süre sonra tekrardan büyük bir ekibin içinde yer alacak olmak bu yönüyle beni çok heyecanlandırıyor. Önümüzdeki zamanda da akademik kariyerimi devam ettirmeyi, sporla ve dansla yeniden iç içe olmayı hedefliyorum. Umarım bültenimiz aracılığıyla keyifli paylaşımlarla bir arada oluruz.

Selin Uçar:

Herkese merhabalar, ben Selin Uçar. Bir anımı paylaşarak başlamak istiyorum.

Yüksek lisans mülakatı sırasında jürimiz başlangıç olarak iki tane soruyu beraber sormuşlardı. Bunlardan ilki kendimi tanıtmamdı ama ben o kadar heyecanlıydım ki ilk soruyu atlayıp kendimle ilgili hiçbir şey söylemeden direkt ikinci soruya geçmiştim. İşin bana göre daha da komik tarafı ilk soruyu atladığımı mülakattan yaklaşık üç saat sonra fark etmemdi. Bu yüzden yeniden kendimi tanıtmaya fırsatı bulduğum için çok mutluyum yani biraz gevezelik edebilirim :D

11 Mayıs 1993, İstanbul doğumluyum. Lisansımı ODTÜ Psikoloji bölümde tamamladım. Şu anda ise Klinik Psikoloji Master Programındayım. Psikolojiye bakış açım sa psikanalitik perspektiften çünkü bu yaklaşımla hem sorularıma cevap bulabiliyorum hem de kendimi gerçekten daha yakından tanıyabiliyorum. Deneyimlerim, yaptığım okumalar beni kendime karşı daha da açık olma yolunda ilerletti. Hayatın içinde kendimi mutlu edecek birkaç uğraş da edindim elbette ki. Boş zamanlarımı kanaviçe işleyerek, şeker hamuru ile pasta yaparak veya lisede merak saldıgım elektro gitarımla geçiriyorum. Tabi lisede rock grubumuz vardı, stüdyolara gidiyorduk, şimdi gitarı sadece kendime çalıyorum :D ODTÜ LODOS Topluluğu ise üniversite hayatım boyunca en çok zaman geçirdiğim, çok emek verdiğim ve benim için fazlasıyla değerli bir tecrübeydi. Lafı daha uzatacağım galiba o yüzden şimdilik burada kesmek istiyorum. ODTÜ'de bizim bölümümüzde yoluma devam etmek benim için gerçekten hem çok değerli hem de sanki okula yeni başlıyormuşum gibi çok heyecan verici. Umarım her şey sevgiyle çok güzel olur. Kendinize iyi bakın :)

Sezin Aydoğ Gürkan:

1989 yılında Ankara'da doğdum. İlkokul, ortaokul ve liseyi yine Ankara'da okuduktan sonra Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde 2007-2011 yılları arasında hukuk

eğitimi aldım. Devamında avukatlık ruhsatımı da almış olmama rağmen beni her zaman içten içe çağıran, hep merak edip araştırdığım ve çalışmak istediğim alan olan psikoloji eğitimini; girdikten sonra kıymetini daha da çok anladığım ODTÜ'de okumak için tekrar sınava hazırlandım ve ikinci lisans eğitimimi de biricik bölümümüzde tamamladım. :) Şu anda da yıllardır dâhil olmayı çok istediğim Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı'na değerli hocam Tülin Gençöz danışmanlığında başlıyor olmak beni hem çok mutlu edip gururlandırıyor hem de oldukça heyecanlandırıyor. Klinik psikoloji alanında en çok ilgimi çeken konulardan bazıları kişilik gelişim süreci ve kişilik bozuklukları, şema kuramı, bağımlılık ve bağımsızlaşma ve beden algısı. Akademik hayatıma ek olarak, geçmişte de çok çeşitli spor dallarıyla uğraşmış olmam dolayısıyla keyif aldığım fiziksel aktiviteleri ne kadar yoğun olursam olayım hayatımda tutmaya özen gösteriyorum ve son birkaç yıldır çok severek yoga yapıyorum. Daha önce hiç gitmediğim yerlere gitmeyi, özellikle yurtdışında uzun mesafeler yürüyerek farklı şehirleri ve kültürleri keşfetmeyi çok seviyorum. Son olarak, hayatıma oldukça renk katan canım kedilerim Kuki ve Bambam'la zaman geçirmek en favori aktivitem :)

Biz de arkadaşlarımıza
aramıza hoşgeldiniz
diyoruz :)

Goodbye Sanity

I'll never forget you

O-hal-de, bu size nasıl hissettirdi?

Klinik program olarak formalitelere takılmadan, sadede gelirim der ve sorarız: Bu size nasıl hissettirdi? Bu soruya alışmış bir program olarak, darbe girişimi sonrası ilk şoku atlattıktan sonra program koordinatörümüz Faruk Gençöz'den ilk önce bu soru geldi mail grubumuza. Biz ne düşünüyorduk, ne hissediyorduk? Temmuzda bu olayların ortasında bu kadar klinik psikolog olarak, bunca travmanın içerisinde ne yaşayıp, ne hissediyorduk biz gerçekten?

Yaz boyu sessizlik içerisindeki mail grubumuzun hareketlenmesi bu soruyla başlamış oldu, uzunca bir süre de durulmadı. Çünkü hayat Türkiye'de normale dönmüyordu. Kronik bir biçimde aynı problemlerin farklı biçimleriyle yıllar içerisinde devamlı yüzleşen; kişilik bozukluğu geliştirmiş Türkiye'mizde, belki de bu sebeple duyguların paylaşılmasına zaten hep hazırдық aslında. Olağanüstü haller dinmiyordu ve bu durumu küçümsemenin ya da yok saymanın, gerçeklerle başa çıkmada bize faydasının olmayacağını biliyorduk. Çoktandır varlıklarından şüphe duyduğumuz güvenlik hissimiz ve yaşama motivasyonumuz gitgide daha belirsizleşirken; kaygılarımız ve günlük hayata yabancılaşmamız belirginleşmeye başlamıştı. Bir yandan mücadele etme yahut kaçıp gitme dürtüleriyle alevlenirken; diğer yandan korku salan süpergotik yapılar tarafından bastırılmış, kapana kısırılmış

bir ruh hali içindeydik. Ama temelde hepimizden gelen net bir mesaj vardı: "Orada olduğunuzu bilmek güzel."

Evet, hepimiz oradaydık. Danışanlarımızın da orada bir yerlerde; bu belirsizlik ve karanlık içerisindeki bizler gibi bir köşede, haklı kaygılar içerisinde olduklarını biliyorduk. Orada olmak deneyimleyiş, "bu bize nasıl hissettirdi" ve "o-hal-de" ne yapmalıyız arasında gidip gelirken yavaş yavaş mail grubundaki paylaşımların sağaltıcı etkisini kendi üstümüzde görmeye başlar olduk. Bu olağanüstü ve süregelen travma halini deneyimleyen klinik psikologlar olarak, kendi başa çıkma yollarımızı keşfetmenin, danışanlara yardım etmede yol gösterebileceğine inandık. Çünkü var olan bu durum, batılı toplumların tanı kriterleri için fazla olağanüstüydü. Kolay tanımlanabilecek türden bir travma değildi ve kendi kriterlerimizi, kendi tanımlamalarımızı ve kendi başa çıkma yollarımızı kendimizin baştan yaratması gerekiyordu. Bizi bu süreçte temel olarak ayakta tutan şeyin üretmek ve paylaşmak olduğunu anladık. Bu sebeple; ölüm düşüncesi her an zihinlere işlenen Türkiye'de, ölüme inat daha çok var olmak için bu paylaşımlarımızla üretmeye de başladık.

Bu üretim çabamız; darbe girişimi gecesi ve sonrasında farklı roller üstlenmiş insan kitlelerinin kişilik özelliklerini keşfetme ihtiyacımızla ve toplumu bilgilendirmeyi amaçlayan

bir broşür çıkarma fikirleriyle başladı. Sonrasında ise, travma konusunda bilgi ve becerilerimizi yaymaktan, işsiz kalan meslektaşlarımıza alan yaratmak ve geleceğe biraz daha umutla bakabilmek amacıyla dernek kurma çalışmalarına girilmesine kadar uzadı. Bunları geliştirirken de bir nevi "OHAL sonrası growth" yaşamaya başladığımızı fark ettik.

Tüm bunlar, gelecekte de var olabilmek ya da en azından var olduğumuzu hissedebilmek için bir umut yaratmayı ve yollanan her mesajda bu umut gözlenebiliyordu. Bugün yine temeldeki problemi yatışmamış, sadece semptom değiştirmiş ülkemizde, temmuzun mesajlarıyla yazıyı sonlandırmak bu sonun en sağaltıcı yolu olacaktır:

"Umudum, tüm bu yaşananların kişilerde güçlülük ve olumlu içsel gelişimlere de zemin hazırlayabileceği. Hepimize, bize iyi gelen ve kontrol duygumuzu korumamızı sağlayan yolları bularak devam etme gücünü diliyorum."

"Umarım yaşadıklarımız, bir adım daha ilerlemek için bir basamak daha olur." "Hep beraber bugünleri aşacağımız konusunda umutluyum."

"Ülkede yaşanan son gelişmelerin yürüttüğümüz eğitim, araştırma ve uygulamaları etkileyeceği kuşkusuz. Saydığım üç alanda da önümüzdeki yeni dönemde sayısız problem yaşayacağız. Bizler zaten uygulamanın içinde olduğumuzdan, dolayısıyla problemlerle daima yüz yüze olduğumuzdan soğukkanlı bir biçimde ve her halükarda yolumuza devam edeceğiz. En tecrübesizden en tecrübeliye tüm klinik takımının kenetlendiği durumlarda, karşılaşılabileceğimiz her şartın altından en yüksek faydayla çıkabileceğimize güvenim tam."

"Yapabileceğimiz en önemli şey, yaşadıklarımız hakkında düşünmek ve kendi aramızdaki iletişimi arttırmak olmalı. Birbirimizle iletişimi arttırdığımızda ise oluşacak ortak akıl sayesinde gerçeğe daha yakın kalmak ve dolayısıyla daha rasyonel bir direnç ortaya koymak mümkün olur."

Derleyen: Deniz Okay.